

Pomhaj Bóh!

Cíjstlo 40.
6. olt.

Létnik 11.
1901.

Serbiske njedželske lopjenka.

Wudawaju šo kózdu šobotu w Ssmolerjez knihicízchčežni w Budyschinje a šu tam dostacž sa schtivortlétetu píchediplam 40 np.

18. njedžela po šwjatej Trojizi.

Psalm 25.

Nasche psalmowe šlowo je modlenje k Bohu wo wumozjenje ſi nusy czela a dufche. Kotry człowjek njeby winu měl tak ſo modlici, dokelž mamy tak husto ſi czelnei a duchownej nusy ſo bědziež. Wschedniye wſchak prokymy: Wumoz naš wot ſleho. Teho dla derje kſchecſijanej, kiz ſo w ſwojej nusy k Bohu wobroczi a ſo modli: Po tebi ſo mi, Šenjeze ſtyscheze. Mój Božo, ja mam nadžiju k tebi. Njedaj mi k hańbje pſchińcę! O hdy bychu wſchitzh tajke wntrobne žadanje po Božy měli; pſchetož tajke žadanje pſchińcnuje k modlenju, a k temu, ſo ſemski kſodžimy a Boh tajke žadanje tež žohnuje. Kaf hubení pak ſu wſchitzh, kiz ujepraja: „Po tebi ſo mi, Šenjeze, ſtyscheze, kaf ujebožowni ſu ezi, kiz ſo ujemodla, tež niz w nuſy.“ Pobožny wſcho ſ Bohom czini, ma tež w nuſy na Boha nadžiju, a Boh ujeda jemu k hańbje pſchińcę. Pſchetož žadyn njebudže ſahańbjeny, kotryž jeho wočakuje. Tak ujebu k hańbje Abraham, Jósef, Hiob, Daniel, naš Šenjez a Šbōžnik a jeho japoſchtoljo. Ale k hańbje dyrbja pſchińcę, kiz Boha, Bože kaſnje a jeho modlitwu ſazpěja. Woni w nuſy žaneho troſhta nimaja. To je naſhonil Rain, Sawl, Judasch Iſchariot. Hdyž my k hańbje pſchińcę njehamy, dyrbimy Boha ſi wntrobni lubowacž a jeho kaſnje ſhwéru dopjelniež, a Boha prokycz: „Šenjeze, pokaz mi twoje pueže, a natwuež mje ſwoje ſchęzežki. Wodž mje po ſwojej pravdoſci.“ Schtöz po

Božich puežach khodži a na Božo šlowo požlucha, tón njebudže k hańbje, ale móže ſo ſi dowérjenjom modliež: Ty ſy tón Bóh, kotryž mi pomha; wſchedniye wočakuju ja tebje.

W tutym dowérjenju budže pobožny hiſcheze požlyneny, hdyž ſo ſpomina na wſchu pomož, kotryž je wot Boha doſtał a kaf Bóh wot ſpočatka ſhveta tych ſwojich ujeje nihdy wopuschežil. Tamny kralowski njebe wopuscheženy; tón Šenjez wuſtrowi jeho syna, kiz bě na ſmjerz khory a wón wérjesche do ujeho ſe ſwojim zylým domom. Tak je czelna nuſa k wumozjenju ſi duchownej nusy, k wérje do teho Šenjeza pomhała. Teho dla dyrbni kózdu kſchecſijan w ſwojej czelnej nusy na ſwoju duchownu nuſu poſladař a ſo ſhwéru wopraſchež, hacž je ſnanou ſam ſwoju nuſu ſawinował a nuſa, lotraž je ſchitraſa ſa wobendžene hréchi. Pſchetož ſchtó je bjes hrécha? Teho dla njech ſo pobožny kſchecſijan w tajke nuſy modli: „Mjeſpomu na hréchi mojeje mlodoſež; ſpominoj pak na mnje po ſwojej ſmilnoſež.“ Derje temu, kiz je w ſwojej mlodoſeži cziste a pózegiwe ſiwijenje wjedl a ſpominat na ſwojeho ſtvořicela a ſwoj čaſ ſerje naložil; wón uje trjeba poſdžiſho ſi roſlačzom a hańbu na ſwoje mlode ſéta wróčzo hladacž, wjele wjazy wjeſelym starym ſétam naſpcheſzivo hladacž. Hdyž pak ſle dny pſchińdu, kiz ſo jemu ujelubia, dha je Boh jemu ſhwerny pomožnik. Pobožny kſchecſijan ſo uihdy ſwojeho pobožneho khodže uja njeħwali, wón wě, ſo bjes hrécha ujeje a prokycz teho dla Boha, ſo ſy wón džyl po ſwojej ſmilnoſeži jemu

pomhacj bjes wſcheje ſaſlužby a doſtojnoscje. „Tón Knjes je dobrociw a prawy, teho dla roſwuegi hubjenych ſwoj pucz. Wſchitke pucze teho Knjesa ſu dobrota a prawda tym, kiž jeho ſlub ſwérnje jaſhowaju.“ Samſeſe dobrociw a prawy je tón Knjes. Wón roſwuegi hreſhnikam pucz, ale jara wjèle jich to k wutrobiſe njevoſmije a wopuſchezi prawy pucz, tola Bóh ſo nad jich hubjeniſtrom ſmili a wjedze bludžozych na prawy pucz. Wón dže, ſo jeho dobrota jich k poſucze nauabi a ſo jum cželna nufa k wuſtrowjenju wot hréchow ſluži. Woſhebie pak je tón Knjes tym, kiž po jeho ſlowje ežinja, ſwérny Wótz; jim ſu Bože pucze dobrota a prawda. Kajſi kraſny troſt w miſi ſa Bože džeczi. Bóh ſwojich njevoſuſchezi, tež cželna nufa dyrbi jim k ſlepſhemu ſlužicž. Ssmu my pak tež wopraſdze jeho džeczi? Ssmu my ſlub ſ nim wot mlođoſeſe ſem jaſhowali? Khodzimy rady po jeho puczach? Ssmu my pſches nufu, kiž na naš pſchiūdze, ſo poſlepoſchiſi? Kajſu winu many na ſebi? „Swojego mjenia dla, Knjeze, ſmil ſo na mojej ſloſce! Njeſatħadž ſo mnui po mojich hréchach. Schtó je tón, kiž ſo teho Knjesa boji? Wón budže jeho najlepſhi pucz roſwuegeč. Jego duſcha budže w dobyru pſchebywac̄, a jeho ſymjo budže kraj wobſyueč.“ Haj, ſbóžny tón, kiž ſo Boha boji a jeho ežeczi. Šbóžny je tón, kiž tež po wumoženju i cželneje nufy Bohu ſwérny wostanje a wot Božich puczow nietwóchnie. Bóh poſkuſuje jemu prawy pucz, po kotrymž ma khodzicž a dawa jemu bydlicž w kraju ſbóžnych diſchow. Teho dla chzu ſo teho Knjesa boječ pſches zygle ſiwiſe, hréchow ſo hladacž a po prawym puczu khodzicž. „Mojej woczi hladatej ſtajnje na teho Knjesa, pſchetož wón budže moju nohu ſe ſyče wučzahueč.“ Haſzrunjež w pſchichodnym čaſu nufa na miſe pſchiūdze, ſi wěſtym доверjeniom móžu ſo modlicž: „Wobroč ſo ſe mni, a ſmil ſo nade mnui; pſchetož ja ſym ſamlutki a hubjeny. Styſkoſeſ mojej wutroby je wulka: wuſjedz mje ſ mojich styſkoſeſow. Wohladaj na moju žaloſeč a hubjenoſeč, a wodaſ mi wſchitke moje hréchi. Derje mi, hdyž ſo tak modlu. Bóh ſklyſti moju proſtwu a kaf wjèle proſtwow je Bóh wuſlyſchal, hdyž ſu i tycnej wutrobu k njemu woſali. Wón je pobožneho Davida w jeho nufy wuſlyſchal. Wón je naſcheho ſbóžnika w jeho ſmijertnej nufy wuſlyſchal. A kaf dyrbi učkotry mjes nami wuſnawacž: Tež mi je tón Knjes hižo husto pomhal, ſi nufy miſe wuſjedz a wot wſcheje žaloſeče wumohł. Teho dla chzu jeho khwalicž a pſchezo ſo jemu довericž a pſchede wſchém jeho proſyeč: „Wobarnuj moju duſchu pſched haſbu, džerž miſe po prawym puczu, dha napoſleſek mje wěſeſe ſe wſcheje nufy wumóžeſh. Haj Knjeze, Božo, njeboſki Wóteže, budž nam hnadm po ſwojej wulkej dobroce. Pomhaj nam ſe wſchém naſchich nufow. Sakitaj naš pſched njeſpichezelemi a ſchituj naš we wſchém ſtrachotach. Sdjerž w naſchich woſbadach, w kóždym domje mér a jednotu, wumoz naſch zygle kraj wot wſcheho ſteho. Wobaraj njeſwérje a bjesbožnoſeſi a wobarmuj naš pſched kóždym ſym mjeſlenjom a ſtukom. Haj wumoz wſchilke twoje džeczi ſe wſcheje nufy.

O Knjeze, ežin kónz ſloſeſe
A wſcheho ežerpijenja,
Ežin kónz wſchej hubjenoſeſe
A wſcheho njeſboža,
Wjedz nufy a tež ružy
Ma wromy ſbóžny pucz.

So poczehnjemy dužy
Do twojich njebojeſi nufs.

Hamjen.

Puczowanje po Božim piſmje

abo

taſte myſle naſendzech, Bože ſłowo ežitaj.

Podawa ſwojim ežitai „Pomhaj Bóh-a“.
1. Imiti Mojsaſzowe, 27. ſtar.

(Potraczowanje)

Po wſchém ſdaczu je Izaak ſwojimaj ſynomaj jenož ſeniſke ſubla ſlubil: wohate žne, doby ſotol, ežecž pſched druhim; Bože kralſtwu ſo ani njenapomni. To pſchindże ſ teho, ſo njeje Bóh wóznam nadziju na pſchichodne nomreſtivo wichéndje a jenicež ſa ſhladany ſluz preſit, ale ſo je jich kaž po dalokim puczu tam dowjedł. Tak je wón ežyl, ſo by byl ſkananeſſki kraj ſa nich ſchpigel a ſarukowanje na njebojeſte namreſtivo. Wſchë jeho dobroty běchu ſiwiſe, ſa jeho wóznomu ſubož; niz knano teho dla, ſo býchu je ſenilimi ſublami ſo ſpoſojejo na njebojeſta ſabyli; ale taſte podpisy a ſepiery běchu jim po jich ežaznym wózchnju trébue, ſo býchu ſo móhli ſkončznie do njeboja poſběhnyeč. Dokelž njebe Chrystus, přeni mjes ſeſtowanym a nadzija na njeſachodne wěſtne ſiwiſe hichéze ſo ſjewil, woſta jeho kralſtwo ſ wobraſami woſnamjenje, doniž njeby ežož doſtarwil.

Tute wěſtceſe ſložuje ſo, kaž nimale wſchitke, na to, ičtož je widzomne, a wot teho poſběhnuje ſo do njewidzomneho pſchichoda. Wjetichk a ſrijedzihcežo pſchi ſohnowanju ſu ſłowa: „Budž i knesom nad ſwojimi bratrami!“ ſ tmy bě ſaměſeſe, ſo budže ſohnowanje ſ mi, ſo budža ſo wichity druh jenož pſches njeho móz woſkewječ, a woſkewječ ſueſtowanje uade wichitki, ſotijk běchu ſo narodzili ſ Abrahamowemu ſyminju i věnju po ežele — a taſtich njebe malo —, a ſ druha po duchu, a taſtich je iraelſki narod doſtar do wſchém wěſtneho wěſtneho pſches Mojsaſza.

S noſipodzivomuſkim ſaplečenjom w ſiwiſenju ſo tu ſetam; tu ſhoniſu joſnje, taſt wyschicze ružy wiche ſtawisym wodža, a taſt njemóža ani ežlowiſke hréchi, ani ežlowiſke bludiy to ſaſchmatač, ičtož je je wſchém wěſtneho ſeſtowanju ſem Bóh ſhladal. Kóždy i ežlowiſlow ſkaje pſchedzeno, ſotrež ma w ſwojej ružy, po ſwojim ſlabym ežlowiſkim roſumje a po ſwojej woli, a napoſleſek woſladaſt tola w hotowych ſkaninach kraſim woſras, woſ ſiwiſtra do předa ſhladany.

Hoj tola to, ičtož ſo na ſemi podawa, a tola ſi njeboja ſeni; pſches ežlowiſkow, a tola pod Božim wodženjom!

II. Schtucežta 30—40. Hdyž bě ſakub požohnowanym, dojeſe tež Eſav, wrózivſki ſo ſ hoútwy, nanej jědž. Někto ſpōſinaje Izaak, ſo je wón byl nadoba bjes wole w Božej ružy, a ſo je ſtulujž po Božej woli dyrbiak teho požohnowanac̄, ſotrehož ſebi njebe ſhladal, a ſo teho dla njemóže jemu wuſjelene ſohnowanje jemu wjazy wjacž. Eſav ſo roſnjentri a plaka, a taſt ſlubi ſo jemu woſydenje plodne kaž ſkananeſſki kraj, a nadzija ſo jemu ſpožedi, ſo budže nědny woſhwobodzne ſ bratoreje ruſi.

A hdyž bě Izaak ſakuba požohnowan, a ſakub bě ſedom wot ſwojego nanoweho woſlicža, pſchiūdze Eſav, jeho bratr, ſi hoútwy ſ tjeſenej džiwiſnu.

Bóh běſeſe ſjewi, ſo njebe ani woſomika předy pſchichol, ſo by jeho, niz pak Izaakowa, rada dobyla, ale tež niz woſomika poſdžiſho, ſo byſchtaj Rebekka a ſakub ſpōſinalo, taſt ſlubi ſo jemu mohlo nimo ſuſicž.

A Eſav pſchihotowarski tež jědž njebojeſte ju nufs ſ ſwojemu nanej, ſo by, jako měnjeſeſe, pſches ſlódnua jědž ſohnowanje ſaſo doſtar, wot ſotrehož bě ſo nědny ſlódnueje jědže dla wořiſek, a džecze ſi njemu: Staň, mój nano, a jěb twojego ſyminu ſvérnu, ſo by miſe twoja duſha požohnowanala.

Duž woſmolwi jemu Izaak, jeho nano, ſo wulzy džiwiwo, ſo ſaſo něchlo ſi njemu pſchiūdze, ſo by ſohnowanje doſtar: Schtó ſy ty? Wón džecze: Schtó ſo to haſte prasheſeſ, mój nano? Ža bym Eſav, twoj přeni narodzeny ſyn; woſhal ſy mje na polo poſhal, ſo bych ſwérnu popadnyl a tebi jědž pſchihotowal, ſajtuž ty rad jěſeſe.

Duž ſtróži ſo Izaak pſches měru wulzy jara; někto bě wěſte, ičtož bě předy jenož ſi prózu i hlowy ſbyt, ſo bě ſakub ſi njemu pſchichol a niz Eſav, a Izaak džecze: Schtó to? ſchtó je tón

houjč, kotyž je mi pschinježl wot swětym, a ja hym wot wschitěho jěd, předy dýzli by ty pschischoł, a ja hym jeho pozohnował? Někto němōžu nicžo wjazy pscheměnič, wschak je knies žam jeho psches mneje pozohnował. Wón tež dla tež pozohnowamy wostanie.

Ekaw wschischański swojego nanowe słowa wokashe s wulstom hlošom a bě jara wulzy świdny, so bě někto sa nějho wscho na wsche časzy shubjene; a wón džesche k swojemu namej: Pozohnuj mje tež mój name.

Tako pak chysche wón żohnowanie namrčež, bu wón saczibujeny; pschetoz wón sa posutu městna njenamafa, hacž runjež ju je zylsam vytasche.

Nan pak džesche: Njemžu tebie pozohnowac̄, koz jara to moju wutrobu boli. Twój brat je do tebie, hdz̄ tež s wohidnej leſnočju, pschischoł, tola Boh je jemu to dopisnac̄ a je mi woci pschitryl, so jeho nježym seſnai, a tak je twoje tebi pschi-pniate žohnowanie přejec̄ wjal na wsche časzy.

Na to Ekaw džesche: Wón je prawje Jakub mjenowany, pschetoz wón je mje dwójzy potepatal. „Piatok“ wón řeka, dwójzy je mje wot ſady sa pjanu hrabmyl, so hym padyl. Mój preni narod je mi wón wjal, a hraj, něk mi wón tež moje pozohnowowanie přejec̄ wořimje.

Ekaw džesche woboje w swojim rosumuje. Wón ménjesche, je-li wón tež preni narod ſhubit, dha móže jemu nan tola psches žohnowowanie wscho ważne pschidželč; tola wón ménjesche pschi tym jeniczy myſle na czelne, ſenjske kubla. Ale runje teho dla ménjesche wón žohnowanje ſhubiež.

Duz džesche Ekaw k namej: Nježby dha mi žaneho pozohnowania ſhadowal?

Tak myſli žwet hysche dženba! Hnadi noweho narodzenja, džecžatse Bože, wsprawienje a wužwyczenje, psches czož by s přeniczkom w ſtrwbje Bożej a s cimž dobudžes hradne prawo na pozohnowowanie nježiske, pscheda wón, a tola chze poſdžischo tele žohnowanie namrčež; žwet chze byc̄ ſbóžm, ale njecha byc̄ povožm, wón chze pschinč do njebla, njecha pak puež do njeho nastupic̄.

Izaak wotmolwi a džesche k namej: Hloj, ja hym jeho sa knjasa nad tobū postajil, a wschitlich jeho bratow hym jemu sa wotroczkom ſjanił, se žitom a winom hym jeho wobstaral. Njeſvóniavaſach s teho, so je wschitke žohnowanie sa preni narod wudate? Schto dha dyrbju něk tebi cziniež, mój hymno?

S tychle ſlowow ſpōnawach jaſhuje, fore bě Izaakowe ſtejſchego pschi žohnowanju; wón bě nadoba bjeſ moje w ruzg Wſchehomožnemu a Wſchehowědomnemu; tón je byl, kotyž je žohnowal, a teho dla nježb imžno, so by ho se žohnowanjom někaje ſmylenje ſtało. Bělche-li Jakub tež nana pódla ſjebat, dha bě ſo tola Bože wola ſtała, a Boh žam bě tak ſwjetl. By-li ho tu wo ſarjadowaniu po ſalonju mjes czlowiekami jednalo, dha njeby ho žohnowanje po prawdze ſtało a nježmě ſaneje placzimocze; tola tu, hdz̄ bě Boh žam ſtukoval, nježmě ho wo wo tym am řežec̄. S doboru póninawamy tu jaſhuje, kaf pódla wscheje ſlaboſeže tola ſiwa wera do Božeje pschitomnosze a wſchehomožna pschi žohnowanju jaſsimuje.

(Potračowanje.)

Schto hym psched 30 létami w franzowskej wójnie naſhonil.

Spižak August Wičaś, kublet w Žornožyskach.

(Potračowanje.)

Straſchny džen běsche 14. ōktobra. Čeznjechny jaſho na pólne ſtražu. Hdz̄ běchmy ſhwili po Parízkej dróž ſchli, wo-hladachu naž Franszowijo na fortu* de Moisy. Poſtronjachu naž nježmílnje ſe ſwojimi wulſimi zokorowymi ſlobukami. Wé běchmu tute wulſe bomby hysche zyle nježnate. Dyrbachmy naj-předy naſche naſlowizy s hlowy wjac̄, so nježlym tak widzež byli, ale to nam nježo njeponħasche. Duz wimychmy ſo Hertzy na ſewu ſtronu s dróž dele na jara moře a hlinioſte polo do ſekfow. Tu je někotrykuli wot naž wot ſwojich hubjennych ſchförnijow poſledni pjeſek težožy wostajit. Tola Bože ſtarownowanie běsche, so njebu ani jedyn wot naſcheje kompanije trjechemy.

* Fort je mjeñicha twjerdžišna; Paríz běsche ſi zlym rynkom tajſich fortow wobdaty.

Wotom čeznjechny psches lež dale, hacž na předkovom ſromu leža njeſcherečejeſi uapichec̄ivo. Tu dyrbachmy ſo někto zyla kompanija ſady thèze ſhovac̄, ſo naž njeby njeſcherečejeſi pytnyl. Hejtman a drugi wschitzu pak džec̄u do thèze, hebi ſrajnu, předy nož ležazu, wobhladac̄, dokes hysche ſudy ſenje byli njebechmy. S njeſcherečeja ſwidžachmy někotre wžy a ſame pola, žadyn lež. Ale tež ſudy běchmu naž Franszowijo pytnyl. Hnedom dachu ſwojim nježmílnym wulſu kanonam ruc̄, ſiž mějachu na ſwojich fortach. Běchmy ſo zyla kompanija ſady tuteje thèze ſelbzili. Kóždy hebi myſlesche, ſo je tak piched ſmiceržu ſathowany. Ale běchmy ſpōnachmy, ſo ſo myslimy. A ſhoto běchmu tele muric̄ſi pſchec̄ivo tutym ſulam! Widžachmy, koſe džerū wone ſi boſow a ſady naž do ſemje ſyjachu. Majtolske ſchotmy wone pſchec̄chu a hysche do ſemje wulſu ſamu wyrachu. Šady thèze tež tak prawje ſpōnachmy, kaf ſylny je powětrowy czíſhce ſteſte ſule. Někotre ſule tak bliſto nimno ležachu, ſo naž powětrowy czíſhce mohl rjez hacž ſi ſemi ſcziſcheža, hacž runje jedyn zyle pschi druhim ſteſochmy, kaf wozzy, hdz̄ ſo poli. Něhdze wóžom ſročel ſi boſa naž ſteſeſe wojal, ſiž njeſeſe dróž ſtrazowac̄. Blisko pschi nim granata do ſemje prahnu. Ale ta běsche hubjena a njerosečza, ale wofia w ſemi težož a wojakej bu živjenje ſdzerzane. Ale powětrowy czíſhce ſojala hnedom ſi dróž do pſchec̄ova czíſhny. Tam ſhwili ležesche a potom pomalu ſtanu, hebi ſwoje ſtanu wobmažujo. Žemu pak ſo njež ſtało nježb a duž ſe ſtrželemi wotendze.

Běchmy něhdze 10 mjeñchinow ſady tuteje thèze ſteſeli. Běchmy pak ſpōnachmy, ſo je wéz jata ſtrachna. Hdz̄ by granata do thèze dyrla, buſhym drje wſtjitz ſhubjeni byli. Duz ſapozachmy jedyn po druhim po pſchec̄owje zyle ſulen ſteſec̄ hacž na nažch u pólne ſtražu. Wyschzy běchmu poſledni. Tam na ſtraži czíſlo ſo kompanija ſafo do poſorda ſteſupa. Ale nadobo hyschachmy ſiellebowe ſulti wofolo naž hysdacz a ſeſachu tak hyslo, ſo liſcjo ſi ſeklow padasche. Njeſviedzachmy ſi wopředka, hdz̄ ſulti hem pschindu, dokes žaneho njeſcherečeja njevidžachmy. Tón běsche ſo ſkoro hacž na ſto ſteſec̄ wot druhoho boſa ſi nam pſchiblizil. Vly pak jich ſeklow dla widželi njebechmy. Hnedom da hejtman ſteſci rynk, tak mjenowanym ſteſzony czah, do předka hic̄. Sapozachmu hnedom wojoval. Tež dré ſanonje nam na pomož pſchijedžeschtaj. Žena trjechi ſi dobehym wuſpěchom do hrędz njeſcherečeja. Widžachmy, kaf tam hromada morvych a ranjenych ležo woſta. Po ſhwili ſo ſam poroži, njeſcherečeja wuſhac̄. Potom pak dyrbachmy zyle popoldne we wyrachym pſchec̄owje ležec̄ hacž do wječzora, ſoždy na ſwojim poſtajenym nježje. Njeſhmedžachmy hebi ani toruňir ſi kreibjeto wſac̄. Žadyn ſtraža nebu ſo tón czah wotměnjeny. Wječzor buſhym do 5. pólneje ſtraže wſedženi. Widžachmy jenož někotrych ranjenych. Nasajtra buſhym wot druhoho batallona wotměnjeni. Tym je ſo hysche hubjensko ſteſko, hacž nam. Ženemu mořemu pſchec̄ele ſeſe granata wobej nosy poſla ſoleň wotraſyla. Wón je potom běchmy wuntrjeſ.

(Potračowanje.)

Wſchelake ſi bliſka a ſi dalota.

— Šcerbka předáſla konferenza ſmeje ſwojim ſteſchu naſhmu ſhromadžiſnu pſchichodnu ſtredu 9. ōktobra w Budžyjne.

— Wuſwolenje wólbnych mužow, ſotři maja ſeimſlebo ſapozlanza wuſwolicz, ſe ſlonežene. We wofrýchach, hdz̄ mějachu tež ſcerbja ſobu wolič, ſo naſiferje dotalni ſapozjerje ſaſe wuſwola. Wuſwolenje mějeſe ſo tu preni ſteſec̄ po nowym wólbnym ſalonju a je ſo teho dla pſchi wolenju hysche wſchelake njeđoroſumjenje poſafalo. Hdz̄ budže ſaſe wólbba, budža nadžijomje myſle noweho ſalonja w ſudu poſluje ſnate.

— Řejeſej wucjerzej ſrawy w Kettizach a ſenzy w Livočzach, ſotraž ſtaſ ſo ſapozat ſuteho měžaza na wotpočink po-daloy, je ſo Albrechtow ſteſko ſpožec̄il.

— Šaindzenu nježdželu je ſo nowowuſwoleny zyklinski wucjerſu. Šchenk w Kettizach, ſiž běsche hacž dotal ſi druhim wucjerjom w Bilezach, do ſwojeho noweho ſaſtojnſta ſwjetženſy w ſemſchenju ſapofaſal. S doboru tež jako drugi wucjer ſenj ſchudak ſwoje nowe ſaſtojnſto nastupi, ſiž běsche hacž do teho czaha i wucjerjom w Bilezach. Na jeju město ſtupitaj wucjerzej i Peuteſe. My ſam bižo ſwoje wobmęſlenje pſchec̄ivo tutem ūtečiſhemu přejec̄zehnjenju pruskich wucjerow do ſakſkej wu-prajli, dokes budže pſches to wucjerſka uſa w Pruskej czim wjetſcha.

— S 1. oktobrom je ſo knjes tajny zyrtwinski radziczel Keller na wotpočink podał a knjes wyjścihi zyrtwinski radziczel Meier hwoje nowe ważne ſtoſtoſtwu w noſcej Lüžiſy naſtuſil. Wón bu 1. oktobra wot knjega wotkjeſneho hejtmana ſe Schlieben do hwojego nowego ſtoſtoſtwu ſapoſoſan. Bóh lubi knjes chyti jeho ſlukowanje żohnowac i duchownemu ſbožu noſcej Lüžiſy a noſich herbiſlch woſhadow!

— Šandženu póndželu mějeſche ſo poſhwyczeſje noweje zyrtwje w Starých Horniſzach pola Žitavu w pſchitomnoſci knjega wotkjeſneho hejtmana ſe Schlieben. Knjega wyjścičeho konſitorialneho radziczel Kohlschütter i Dražbzan, ſak tež druhich čeſhym hōſci. Poſhwyczeſiu rēz mějeſche knjes tajny zyrtwinski radziczel Keller. To běſche poſlednia rēz u jeho ſtoſtoſtwu, doſekl wón ſ tým žamom dnjom na wotpočink ſtupi. W mjenje konſitorialna řečeſche knjega wyjścičeho konſitorialnem radziczel Kohlschütter. Tak je pſches Bože wjedzenje ſažo nowa woſhada w noſcej Lüžiſy. Mjech je wona tež rjana ſejezoza duchowna ſahroda mjes nami.

Sa palenzowu ſiſ.

Jan ſhodžesche na robotu
Sa malu mſdu, ſo wě;
Kaž póndželu, tak ſobotu
Paſ trochu ſhery ſe.

Bo dželo wjeli njerodži
A rad ſo wotwleſa;
Hdnj knjeg paſ jeho naſhwari,
Ššo hroſnje wurečja:

„Djaž ſanjeſ ſajtu robotu! —
Tu něm, dje ſlepje je:
Dženž Dobruſchej ſo pſchijſtou
Do palenž-paleſtne.“

„Dži pſchijſt ſo“, knjeg motmoſwi.
„Sa palenzowu ſiſ!
Tu ſlužbu ložko wupjelni
Tak ſeni njerodniſ.“

Kaž tu, tak tam je ſlepzow doſez
Sa ſajtu ſlužbicelju.
A njebudže jím roſom doſez,
Dha ſmeju ſhmjerž ſa mſdu.

Něki žiwjenja,

i někotrych woſebních ſchrupchow ſhvjateho piſma wuwjedzené.

2. Kor. 5, 21.

Pſchetož Bóh je teho, kotrež wot žaneho hrécha ničo njevedžesche, ſa noš hréch ſežinik, ſo bychmy we nim ta prawdoſez byli, kotrež pſched Bohom plaeži.

Akryſtuž hréch ſežinjeny! Hloj, ſak mudrje Bóh čini, tebi wot hrécha pomhač. Ty njebeſche a nježny hſeſeſe mězo druhé hacž hréch. Bóh val ničo druhé hacž prawdoſez a ſchwatoſez. Gene druhemu napscheſe ſteji. Gene to druhé ſohranja. Prawdoſez dyrbi po hwojey naturje a po hwojim bycžu hréch ſohuač. Ale Bóh to njemžo pſches hwoju wutrobu pſchenjeſez, tebie ſastorečez a tebie wěčniſje wot hebie dželicž. Zeho wutroba je hinaſheſe mykle. Zeho ſmilnycz ſo hori, ſo wón njemžo činičz po hwojim ſurovym hněvje a ſo ſarocjeſez, tebie zyle ſniežicž. Kajka dha je temu rada? ſak dha dybri ſo ta wež ſapocjeſez? To wſchafnikomu do myžlow pſchinež njemžo, kliba Bohu ſamemu. Ale dybjalio Bohu něchtu njemžone bycž? Ně. Wón ma njeſtonteſne ſhubiny a žorlaſe ſtudnje we hwojey mudroſeſi a luboſeſi, ſiz wueſerpač a wopſchijeſez nježju. Praji ſo hewak, ſo mže ſebi čiſlavſta luboſez njebměrniſe wjeli wěžown wumyhlíčez. Boža luboſez je tež w tym najwoſebniſha. Wona ſebi tak rjez wumyhlí, na kaſke waſhniſe moſk ſo hréch ſatamač, ſatleč a morieč, tak ſo ſo njeby ſhuda hréčina wočka potrjechila. Kaf dha to? Bóh da hwojego ſsyna, teho lubovaneho, kotrež žaneho hrécha měr njeje, ſe hwojego ſlina, ſo by čiſlavſekow wujednal. Prajmy někto žnano: Ach, to je ſo lohzy ſtacž moſk, hdyž je wón hwojemu ſótzej teho dla dobre ſlowo dal. Ně, ně, to njeje tak lohke!

Pokleſje a ſhmjerž je na hréch poſtoſene. ſsyn Boži wſchitke hréchi na ſo woſmje. Hoi, to hiſeſeje dojeſ ſjeje. Tudy dybri roſom mjelečeſ a wéra žama řečeſ. Bóh ſežin hwojego ſsyna hréch. Što dha něk wofanje? Wſchitko, ſhco je a reka, je Akryſtuž ſežinjeny. O, ſhudu hréčnito, wotewt twój et! Wſchitka twoja pſchinatrodžena ſkaženoſez a wjeh ſobetadžene hréch, ſiz mějeſche do twojego naſaſanja a wobročenja, a wſchitke hréch, ſiz ſo tebje po twojim wobročenju hiſeſeje džerža, to wſchitko je we ſlowach wopſchijate: Bóh je Akryſtuž hréch, zly ſa doſpolny wopor wujednanja ſa hréch, ſežinil. Što dha tebje, ſhuda wočka, tón hréch naſtupa? Daj ſo Akryſtuž ſežinje w to ſtaracž. A ſhco dha někto ty ſy? Prawdoſez, ſiz pſched Bohom plaeži. Ale ja ſo zyle hinač čuju. Tudy ſteji: ſo bychmy byli prawdoſez, ſiz pſched Bohom plaeži, abo prawdoſez Boža. Chzech dha ſo ty ſamliſti wot teho wufamkyeſ? Wſchitzu naſaſani hréčnizy bučnu prawdoſez. Veda temu, ſiz mi to ſi biblijne wuſiaze! Wěr to, ſhcož wěrieſ můžel Akwalba budž Bohu!

Bóh ſaplacj.

Miliſonar Girard w Philadelphiji jenu ſobotu wjecžor pſchijſa, ſo maja jeho ludžo nježelju rano na pſchijſtawje bycž, doſekl ſo dželz pſchijſedž. Směrom jedyn ſi mlodých ludži praſi: „Knjeg Girardo, to je mi njemžo, to je pſchecživo mojemu ſwědomju, nježelju dželacž.“

„Kaf to? Nježnojeſe naſch porjad?“

„To ſo wě! Mdam tež ſtatu macž ſejiwicž; ale njemžo a nježmě ſi nježelju dželacž.“

„Derje! Mój ſmoy hromadže hotowaj. Džice ſi poſladniſu a dojeſe ſebi mſdu wuplačicž!“

„Eſti nježele ſo minychu. S džela puſchremy druhého džela njenamaka a do wulkeje čežnoſeje pſchijſedž. Duz ſi Girardej bankér pſchijſedž a ſo jeho prafchein, hacž někoho ſhmaneho njemě, kotrehož mohyl ja poſkadiſla do hantli wjacž. Šmymom jemu Girard mjeno ſe ſlužby puſchremeneho muža praſi.

„Zeho paſ ſeže By ſola ſe ſlužby puſchremili?“

„To je wěrno, ſym jeho ſe ſlužby puſchremili, doſekl nježelju dželacž nječaſte. Tola muž, ſiz je hotovy, ſi poſkuſtchnoſeju na pſchecž ſhvojemu ſwědomju hwojemu ſhvoju woprowacž, ſo mi ſhmanu ſda, poſkadiſ ſe, kotremuž může ſo dověřenje ſpoječiſ.“

Młody muž to ſtoſtoſtwu doſta.

Něchtu ſi roſpominanju.

Prěni ſhеſčijenjo bycžu w čažu pſchecžhanja praſili: „Naſha wéra ſuma ſo rybje, kotrež je w žolmachi njeměnemu morju ſiwa, ale ſo w nich njetepi ani ſo wot nich nječeſtne.“ *

Pſched něchtu čažom ſo mļodženž hwojego nana wopraſcha, ſhco to reka ſwětej ſhicižowaný bycž. Man praſi: „Dži won na pořeſtviſtečo, wotaj morvých a rjeſti: „Pójęze, někto je rjamy mejſti čaž, njebeſha ſu móbre a ptacžki ſpevaſa.“ Młodženž tam džeſche a jako ſo vróči, praſi ſtary: „Što ſu morvi wotmolwili?“ „Ničžo,“ rjeſný mlodženž. — „Dži tam ſažo!“ ſaſaše ſtary, wotaj morvých a praſi: „Nježedro ſteji na njebeſhach, thwatoſeje, ſo pod těchu pſchijſedž, pſchetož boryž tu budže!“ Zato ſo mlodženž ſažo vróči, ſo tamu ſažo wopraſcha: „Što ſu woni wotmolwili?“ — „Ničžo,“ mlodženž rjeſný. — Duz dži tam ſažo a ſhval ſi a hdyž nječyličha, nažvoři jich. — „Ach, mój nano,“ praſi mlodženž, „to budže tež podarmo, woni mi njebudže wotmolwicž.“ Duz praſi ſtary nan: „Hlaj, mój hýuo, ſa lóſichtom a ſrudobje ſhwéta, ja ſhwalenjom a ſhwarejném ſhwéta ſo runje ſak malo praſhečez kaž morvi, to rěka ſwětej ſhicižowaný bycž.“ *

Vohaty italski hrabja Giovanni Goite wuſhwoli ſebi ſa ſwoje ſnamyjo putnika ſi tym podpiſmom: „A tak dale!“ Wón čižiſe ſi tāt praſiečez: „My tudy wobſtajneho města ſnamy.“

Daliſhe dobrovólne daru ſa wbohe armeniske ſyrotu:

N. N. ſ. R. 3 hr.

W mjenje wbohich ſyrotow praſi wutrobný džak

Gólež, redaktor.